

FINANSMINISTERIET

Departementet for Told- og Forbrugsafgifter.

Den 18. november 1970.

Chokoladeafgiftsfritagelse for chokolademælkepulvere og lignende pulvere.

1. Under folketingets 1. behandling af forslag til lov om ændring af forskellige bestemmelser om forbrugsafgifter blev der rejst spørgsmål om beskatningen af chokolademælkepulver. Spørgsmålet har tidligere været rejst under folketingets behandling af forslaget til den nugældende chokoladeafgiftslov af 18. december 1968. I den af folketingsudvalget den 6. december 1968 afgivne betænkning over dette lovforslag er herom anført følgende:

„Udvalget har diskuteret det forhold, at der af chokolademælk kun svares chokoladeafgift af det anvendte kakaopulver, medens chokolademælkepulver er beskattet af hele produktet. Ministeren har oplyst (jfr. svar på spørgsmål 7), at det har været drøftet med chokoladebranchen, om det var muligt at beskatte chokolademælkepulver alene af indholdet af kakaopulveret, og at der var enighed om, at det ikke indtil nu har været teknisk muligt at gennemføre en sådan ordning, bl. a. på grund af vanskelighederne ved importen af disse varer. Udvalget har taget dette til efterretning, idet man går ud fra, at der fortsat vil blive arbejdet med sagen, og at der, når spørgsmålet afgiftsteknisk kan løses, vil blive fremsat lovforslag til løsning af dette problem.“

Forhandlingerne om beskatningen af chokolademælkepulveret var foranlediget af en henvendelse fra A/S Lidano, Kalundborg, der fandt det urimeligt, at der var så stor en afgiftsmæssig belastning af chokolademælkepulveret i forhold til den færdigfabrikerede kakaomælk.

2. Hvis chokoladeafgiftsloven ændres således, at chokolademælkepulver holdes uden for afgiftspligten efter lovens § 1, kommer

afgiften, for så vidt angår pulver, der er fremstillet her i landet, alene til at hvile på den til varen medgæede kakao. Beskatningen af den anvendte kakao sker ved, at den pågældende fremstillingsvirksomhed indkøber kakaopulveret i beskattet stand.

For indførte pulvere af denne art må der i forbindelse med indførslen kræves chokoladeafgift af varens indhold af kakao. Dette må ske på grundlag af en erklæring fra den udenlandske fabrikant om kakaoinholdet. Herved opstår imidlertid det spørgsmål, om det er muligt ved en teknisk undersøgelse af den pågældende vare at efterprøve rigtigheden af fabrikantens erklæring.

Dette spørgsmål har været undersøgt dels af Statsprøveanstalten, dels af direktør, dr. techn. A. N. Neergaard, A/S Toms Fabrikker.

Det er herved oplyst, at der ikke eksisterer metoder til en nøjagtig bestemmelse af kakaoinholdet i en foreliggende pulverblanding af kakao og andre stoffer. Ved den metode, som fra teknisk side foreslås bragt i anvendelse, benyttes kakaovens teobrominindhold som grundlag for analysen. Ved at bestemme en pulverblandings indhold af teobromin og ud fra kendskabet til indholdet af teobromin i det rene kakaopulver kan man regne sig frem til pulverblandings indhold af kakaopulver. Metodens usikkerhed består i, at indholdet af teobromin i det rene kakaopulver ikke er en konstant størrelse, men kan variere efter kakaovens oprindelse, høstår m. v. Teobrominindholdet i de forskellige kakaotyper angives at kunne variere fra 1,9 pct. til 2,7 pct. med et middeltal på 2,3 pct. Som et eksempel på den praktiske betydning heraf kan anføres,